

821.163.41 - 1

HAMID ISLJAMI

PISMA IZ GORE

„...Uistinu toliko ima lirske mistike u njegovim stihovima, posebno onim koji fragmentarno naginju deskripciji, da čitaocu ne preostaje ništa drugo nego da prihvati takvu literarnu zamku, uhvati se i ponovo vrati pesmi ili stihovima koje je već pročitao. Poistovećivanje ljudskog bića, posebno žene, sa životinjama, na primer, otkriva tempo i način života pesnika i stavlja na otvoreni pijedastal svu njegovu ljubav prema svetu u kojem živi...“

Nedeljko Terzić

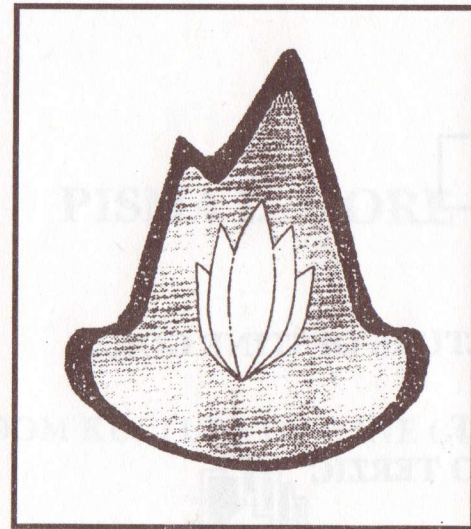
821.163.41-1

HAMID ISLJAMI

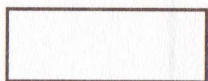
PISMA IZ GORE

BIBLIOTEKA
GOROCVET

DOM KULTURE GORE

KNJIGA

IZDAVAČ:

DOM KULTURE OPŠTINE GORA

RECEZENT:

NEDELJKO TERZIĆ

UREDNIK:

RUSTEM IBIŠI

HAMID ISLJAMI

PISMA IZ GORE

DOM KULTURE OPŠTINE GORA

Dragaš

1996.

№ - 4998

VELIKA IGRA

Vreme je zbiljda

Ne postaje godine
dani su puni događaja
ideja bluznih filozofa
ima svakog macka

VELIKA IGRA

Vreme je velika igra
Ljubavka cizava i nasledjaka
svedoka stonastih potomaka
nasledje prepodstarih kromuljara
mrtva kava dokomni viderjaka

Vreme je zamka za godine
Prevali izvan sa bedne
poisla na vreme bedne

Vreme je VELIKA IGRA
u kojoj svi na početku gube

VELIKA IGRA

Vreme je zabluda.

Ne postoje godine
dani su puka slučajnost
ideja bludnih filozofa

Ime svakog meseca
simbol je impotentnog muškarca

Vreme je veliko ništa
Ljuljaška careva i naslednika
sudbina siromašnih potomaka
naslada prepotentnih istomišljenika
smrtna kazna dokonih vilenjaka

Vreme je zamka za budne
Presahli izvor za žedne
podela na vredne i bedne.

Vreme je VELIKA IGRA
u kojoj svi na početku gube.

ŽEĐ

Ubijanje
je ljudska ideja
Puka radoznalost
Pokušaj da se na silu uđe
u pogrešnu dimenziju ogledala.

Ubistvo
dokazuje da je život
početak kraja kruga
prečnika na zaleđenoj nuli
trinaesta plata dokonih naučnika.

Smrt
Vazda bude knjigovođa
čiji se računi dosadno slažu.

NEZAHVALNO STVORENJE

Ubiti pticu
dovoljan je jači stisak
i život ostavi piskav trag
na okrvavljenom dlanu.

S čovekom je sasvim drugačije
žilavo je to stvorenje
Moraš jako da udariš
Precizno da nanišaniš
dobro da zarezješ.

Ponekad se desi promašaj
jer čovek je čudno stvorenje
pa neće da umre dobrovoljno.

Valja pitati Boga
zašto je stvorio čoveka?

KADA UMIRU BOGOMOLJE

Kada umiru bogomolje
utihne pesma mrtvih
dželati jedu rođenu decu
nebo se pretvori u kamen
sudnji dan seje lobanje.

Kada umiru bogomolje
Ezan presuši sve izvore
poskoci rađaju orlove.

Kada umiru bogomolje
o čemu razmišlja Bog?

EZAN - poziv na molitvu koju upućuje mujezin
(hodža)

NE POSTOJI RAZLOG

Ne postoji razlog
nema razloga
ništa bez razloga
svaki je razlog razrok
dole razlog!

Sve ima smisao
samo je razlog
pravi uzrok.

Stvoriti čoveka!?

koji li je razlog
imao dobri Bog?

12 - 4998

NAD HUMKOM PRIJATELJA

Dan je u bledilu.

U njemu sve je noć
živi smo, zdravi, kažnjava nas Bog!
Reči, strah - blažena nam moć,
koprive, korov, paprat - lepota groba tvog.

Imamo noge, ruke - skrivene nam muke,
idemo, krećemo, koračamo smelo!
Lanci, žice, klešta - anđeli vezali nam ruke,
u smrt! u pakao! - kličemo veselo.

Veče je.

Na odru rumena lica
večita hajka - sudbina (litica)!

LOV

Lovim pospane jelene
puška mi reč nejaka
nada umornog ljubavnika

Lovim pospane jelene
nož mi srce ranjeno
putokaz ogledalo kameno.

Hranim pospane jelene
snaga mi dečje pelene
kukavičluk košute ranjene...

BAL ORLOVA

Nad selom kruže orlovi
U selu orgijaju besni zečevi
mojoj kući gore temelji.

Nad selom kruže orlovi
U selu bestijaju volovi
mojoj kući slepi prozori.

Nad selom kruže orlovi
U selu tamni korovi
mojoj kući crni krovovi.

Nad selom kruže orlovi...

MOGUĆA OGLEDALA

Kroz crno ogledalo minolog
udene se bujica budućeg.

Tragedija je proizvod života
komedija rezultat gluposti
Na pragu života ožiljci.

Kroz belo ogledalo sadašnjeg
moguće je parenje istinskog
Preživljavanje je okrutno iskustvo
Izbavljenje izopačeno zadovoljstvo.

Kroz sva ogledala čeka nas
nakaza svoga licemerja
Laž kao sudbina!

OPSESIJA

Na desnom ramenu đavo...

Kuća od plavih plitova
dve odaje okrečene jaglikom
bez krova u inat nebu
na vratima dvoglava reza
prag u mutnom plamenu.

Na levom ramenu slayuj...

Imena su slučajno pomenuta
Da opominju prolaznike.

PARALIZA

(Iz dnevnika H.I.)

Jutro počinje skrivalicom
Zar mu pokriva zenice
U pupoljcima dana
gnoj jarkih čireva
Podne zvezde rugalice.

Veče silovana poezija
Ideja tetovirana filozofija
San paralizovana vizija.

ILUZIJA

Bekrijaju ideali
Na trpezi abdali
Vukovi im čuvari
Lisice tamničari.

Tumaraju mozgovi
Zečevi im vodiči
Slavuji tragovi
Kaćuni jastuci.

Orgijaju morali
Na odru perije
Kondžule im vizije
Pesme sluškinje
Kraj Veka odlikovanje.

HIPERBOLA

Na džamijskom plotu
okačeni stihovi.
Podne je.
Moja žena sprema večeru:
U loncu jutro.
Moja majka sprema postelju:
U tepsiji mozak.

Na seoskom trgu
obešeni jezici.
Veče je.
Moj otac psuje sudbinu:
Na reveru rastanak.
Moj brat pije rakiju:
U džepu veridba.

Dan neumorno odmiče.

OPTIMIZAM

Znam čoveka koji pedeset godina
čeka da se rodi
Sasvim običan čovek
ima brkove
ima ruke i noge
što je najgore
ima i glavu
oči i usta
ima i jezik.

Ponekad poželim da sam kao on
ali me stari sat opomene
da vreme ne priznaje umor.

Često poželim da sam kao on
U stvari da je on kao ja.

LAKO JE PESNICIMA

Lako je pesnicima
oni imaju pesmu
da se brane od sebe.

Kako je slavujima
kada im okuju poj?

Kako je zidarima
kada im sruše krov?

Kako je pekarima
kada im ukradu hleb?

Kako li je reci
kada joj obore most?

Kako li je pesmi
Kada se brani od nas?

NA PUTU

Kao slučajno sretnem oca
na putu za Svetu Zemlju
Mlađi je od mene
obrazi mu crveniji
ruke snažnije
noge brže.

Šta nas tamo čeka?
Reče mi i nastavi
da korača.

Tek tada svatih
da još nisam rođen
da mi majka nije rođena
I da samo otac zna
Istinu o Živom kamenu.

Htedoh da se vratim
ali mi otac dade znak
da je kasno za hrabrost.

I bi mi jasnije
kako su se rađale
kukavice.

PUN ČEŽNJE

Osakaćene glave
oivičene duše
silovane misli
okovane želje
odlikovani epiteti
iznuđene metafore.

Pun čežnje
oplođen grehom
čikam prolaznost.

Na kamenom pojilu
poganim senku
bez trunke milosti.

RANA KASTRACIJA

Čemu kajanje
Ko još veruje suzama?

Kome opravdanje
Ko još robuje rečima?

Kome amanet
Ko sluša budale?

Pesniku koji zna svoju dužnost
Sa pupkom se skida i odvažnost!

DETALJAN PREGLED

Dao sam da mi poprave glavu
podmažu misli
očiste oči
isfiltriraju jezik
razblaže misli
izbruse zube
naviju ruke i noge
isperu bubrege
oglančaju želudac.

Sve mi vratiše ispravno
samo su se čudili
kako uspevam da živim
bez srca?

Nedostatak duše nisu primetili.

SPAS JE TU

Svrati čoveče u moju baštu
Uberi cvet tek iznikli
Pomiriši tugu s njegove duše
budi anđeo smrti
paralizovanoj mladosti.

Svrati putniče u moju baštu
Uberi plod tek rođeni
Skinij bolest s njegove duše
budi anđeo sreće
osakaćenoj plodnosti.

Svrati čoveče u moju baštu
budi hećim Ljudskoj podlosti.

UPORNOST

Danima je otac
udarao po tvrdom kamenu
Svi su se pitali
Šta li traži.

Godinama je otac
kidao nepomičnu stenu
Svi su se pitali
Šta li smeru.

Kada je uspeo
da ubije kamen
Otac je naprasno umro.

Niko se nije pitao
Zašto se smrt
u kamenu skriva.

PISMO IZ GORE

egni ogori loga
na mizema
a vrtini samo
maratnik a si

Stari majku
le se raduje
Oja zora
povratni kave

UZALUDNOST

na si kralj
dva dni
na ob kralj
na ob kralj
na ob kralj
na ob kralj
na ob kralj
na ob kralj

na ob kralj
na ob kralj
na ob kralj
na ob kralj

na ob kralj
na ob kralj
na ob kralj
na ob kralj

1938

PISMO IZ GORE

Imam mnogo toga
da ti pišem
a imam samo
naramak reči.

Staru majku
što se raduje
Oca što u
porazu likuje.

Imam mnogo toga
da ti kažem
a imam samo
nemušti jezik
Koritnik što se
neprestano duri
Šaru što se nepristojno udvara
kravu što svake noći
zaboravi rodnu kuću.

Imam mnogo toga
da ti pričam
a imam samo
naramak snage.

I kuću što se
godinama sprema
da bude moj grob.

№ - 4998

ZABLUDA

To što smo Tamo
zvali srećom
Ovde se očekuje
kao porođaj
carskim rezom.

Sve što smo Tamo
zvali radost
Ovde se deli milostinja
ubogi stoje u redu.

To što smo Tamo
zvali igrom
Ovde se oprezno
korača nad ponorom
pad je izbavljenje.

To što smo Tamo
verovali u život
Ovde je nada
smrt olakšanje.

To što i Ovde
I Tamo zovemo
zemljom
zabluda je večna.

DOM VUKOVA

Imam slavuja u ruci
bednu nemoć
pesmu da okitim smrekom
zmiju da isčupam vatri.

Okovan vetrom
oivičen hrastovinom
postidjen lepotom
vadim trn iz oka.

Ubijam slavuja
likujem nad humkom
mrtvog zvezdonoše
zidam kuću od trave.

Plačem nad sudbinom
pokošenog skakavca
pijem zasluženi orov
iz vena usnulog kamena.

Budim se u pelenama
dečaka rođenog u crnom
skidam tešku paučinu
sa prozora mravljeg doma.

Ulazim u dom vukova.

BOLNO SAZNANJE

Hladnim rukama
milujem kosu
devojke što
na belom konju umire
Po običaju
neveste tugu skrivaju.

Bolno saznanje
Ona je žrtva
Ona je mlada.

Gle opet
Danica se
Vetru ruga.

ĐURĐEVDANSKA

Vreme je stalo.
Đurđevdan je
Devojke đerdani sjajni.

Kažem
đurđevdan je
Oko mene VILE GORSKE
kaleme kilave želje.

To moja poezija umire.

Đurđevdan
uzjahao moju dragu
vodi ljubav
s nabujalom rekom
MOST im detinjstvo
obala CRNA ROGOŽA.

Gle opet đurđevdan
zavodi mladu košutu
na ŠARSKOM koritu.

ULAZUDNOST

Šta mi znači raskopčan jelek
kada moja pesma
još spava u postelji
od asvaltiranog korova.

Šta mi znači poljubac
kada moje rime
još se trezne na jastuku
od betoniranog božura.

Šta mi znači polegla trava
kada moje misli
još uvek blude
nad dušama OKOVANOG GRADA.

LEK

Ovde ne postoje
reč LJUBAV
Jeres je reći
VOLIM TE.

Ti sada vidi
kakvi su mi izgledi
da me neko zavoli.

P.S. Tvojoj ljubomori
je možda
lek
buket
gorskih kopriva.

TUĐA SREĆA

Danas upoznah
sreću
Ugledah dva mlada guštera
kako se ljube.

Opijen tuđom srećom
vratih se bolu
i tri puta
riknuh tvoje ime.

(preplašeni gušteri
potražiše mirnije mesto.)

JESENJE ŠIŠANJE OVNOVA

(Majka mi radosno
šapnu:
Ja ti sine
spremila nevestu).

Na zidu darovi
laju seoski kerovi
Sve sija od bisera
mojih slepih očiju.

Dok otac likuje
stadoh u red
za jesenje šišanje
seoskih ovnova.

RUGANJE

Rugaš se
kamenu i reci
Prkosiš
vetru, vremenu i smrti
Sramotiš
rod i porod
bludiš
svetinjom i obrazom.

Ne daj se
Nado moja
trnjem okićena
lancima okovana
jezikom oplodena!

Tvojjoj lepoti
jutro teše kolevku
Nad tvojom snagom
zora celiva pelene
Devojčice
starija od korova
Nevesto
mrtvoga slavuja
Udovice
nerodenog pauka
Majko
sunca na samrti.

Ko ti dade snagu
ogledalo smrti
ko ti dade moć
device blažena
ko li te rodi
trenu sudnjeg časa.

Ko te ubi
košuto uplakana?

GOŠĆA

Čiji dom ognjem miluješ
U kobne sate
decu radaš
koprivom dojiš
plamenom kupaš

Čije dvore kandžama oreš
jutrom pokrivaš
grudima daviš
stasom brazde zatireš
snagom sahranjuješ

Čija li si
kad s đavolom
u dosluhu nisi?

SVE JE UZALUD ŽRTVOVANO

Upaljeno svetlo u tvojoj sobi
suvo cveće u žutoj vazni
seda kosa i sveže uspomene
Sve je uzalud žrtvovano.

Niti sam ja tvoj sudenik
nit moja deca tvoja uteha
Niti je proleće lepo
Sve je uzalud žrtvovano.

Samo su naše želje
u svemu bile preterane.

GOŠĆA SVJE JE UZALUD ŽRTVOVANO

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

Uspješno svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi
sveto svetlo u tvojoj slobodi

BEOGRADSKE PRIČE

I JEDNI I DRUGI

U Beogradu ljudi
već danas znaju
šta će se desiti sutra.

U Gori ljudi
danas nemaju pojma
šta se desilo juče.

I jedni i drugi
misle da su ljudi.

PRVI SUSRET SA BEOGRADOM

Moj prvi susret sa Beogradom
bio je nespretno bolan.

Slučajno jednoj gospođi
stadoh na izgancanu cipelu.
Zbog toga sam dobio prvi šamar.

Onda sam pitao oca:
Gde ovi ljudi toliko žure?
Zbog toga sam dobio drugi šamar.

Umalo me nije zgazio tramvaj
sa velikim žutim očima.
Zbog toga sam dobio treći šamar.

Pitam se zašto još uvek traje
ljubav
koja je započela batinama?

TEŠKO PITANJE

Uvek sam se pitao
kako li je noću
u Beogradu.

Nikako!
Danju ga miluje sunce
Noću ga krasi sijalice.

Zavideo sam
beogradskoj deci:
njih niko nije slao
u san pun veštica
i karakondžula.

Jedino se pitam
šta bi radila
pokojna baka
noću u Beogradu?

KRILA

Deda je često govorio
da Beograd ima krila.

Kada sam prvi put
video avion nad Beogradom
shvatih zašto na njegovom
Grobu
najčešće pevaju slavuji.

KONAK ZA PUTNIKE NAMERNIKE

(U sobi hotela Balkan)

Kada bi noć stranca
zatekla u našem selu
Otac bi ga doveo kući.

U Beogradu mu se to
ne bi moglo dešavati
jer čemu bi onda
služili hoteli.

Tek sada shvatam
zašto nam je branio
da od gosta uzimamo poklone.

Kada god uđem u hotel
setim se starog oca
I njegove sreće što
je imao gosta.

NA UŠĆU

U Beogradu sam saznao
kako umiru reke.

Kasnije sam shvatio
da veće ribe
jedu manje ribe
Jači ljudi
ubijaju slabije
ljude.

I bi mi žalije reke.

LJUBAV

U Beogradu je moj
otac
jednom mojoj majci
kupio šarenu maramu.

Majka je pevala od sreće.

Više nema ni oca ni majke
a prodavnicu marama
pretvoriše u prodavnicu
kompjuteru.

Ne razumem zašto bih
svojoj ženi
poklonio kompjuter.

LJUBOMORA

Uvek sam zavideo
beogradskoj deci
što imaju veći potok
od našeg.

Njima niko ne bi smeo
razviriti vir.

Danas znam da se
beogradska deca
kupaju u bazenu.

Još nešto.

Beograđani ne seju
pšenicu
I nemaju seljake
Niti bezobraznu decu
što krađu potok.

RAM ZA USPOMENE

Kada god bi spomenuo
Beograd
Otac bi tužno uzdahnuo.

Sada se to i meni
često dešava.

Beograd je početak
i kraj
Naših puteva.

Uzdah je pozlaćeni
ram
Naših uspomena.

DETINJSTVO

Kada poželim da budem
dete
Ja dođem u Beograd.

U svakom izlogu imam igračku
Svaka mi je zgrada šibica
Svaki auto juri da me zgazi
Svaki mi tramvaj Trula kobila.

Kada god dođem u Beograd
ponovo budem dete.

O PESNIKU:

HAMID ISLJAMI

Rođen u Rapči, 1959. godine.

Do sada objavio:

POČIVALJIŠTE, 1990., Valjevo,
MEĐU NAMA I U NAMA, 1993., Niš,
KAMENO OGLEDALO, 1995., Valjevo,
NEBO U ČAŠI VODE, 1995., Požega,
DEVOJKE NAKONJU, 1995., Priština,

1990. godine objavio i prvu dramu na goranskom:
JUSUF I DŽEMILJA.

1996. godine, objavio zbirku kratkih priča za
decu: DOLAPČIĆ.

Piše na goranskom i srpskom jeziku.

SADRŽAJ

I

VELIKA IGRA

Velika igra	7
Žed	8
Nezahvalno stvorenje	9
Kada umiru bogomolje	10
Ne postoji razlog	11
Nad humkom prijatelja	12
Lov	13
Bal orlova	14
Moguća ogledala	15
Opsesija	16
Paraliza	17
Iluzija	18
Hiperbola	19
Optimizam	20
Lako je pesnicima	21
Na putu	22
Pun čežnje	23
Rana kastracija	24
Detaljan pregled	25
Spas je tu	26
Upornost	27

II

UZALUDNOST

Pismo iz Gore	31
Zabluda	32
Dom vukova	33
Bolno saznanje	34
Đurdevdanska	35
Uzaludnost	36

Lek	37
Tuda sreća	38
Jesenje šišanje ovnova	39
Ruganje	40
***	41
Gošća	42
Sve je žrtvovano	43

III

BEOGRADSKE PRIČE

I jedni i drugi	47
Prvi susret sa Beogradom	48
Teško pitanje	49
Krila	50
Konak za putnike namernike	51
Na ušću	52
Ljubav	53
Ljubomora	54
Ram za uspomene	55
Detinjstvo	56
O pesniku	57

HAMID ISLJAMI
1996. - Prvo izdanje

PISMA IZ GORE

Urednik:
Rustem Ibiši

Recezent:
Nedeljko Terzić

Crtež na koricama:
Miša Ilić

Izdavač:
DOM KULTURE OPŠTINE GORA

Za izdavača:
Nait Ibraimi

Štampa:
„GORAGRAF“, Tošin Bunar 153, Beograd

Tiraž: 300

Kompjuterska priprema:
„Graficar - Tanja“, Beograd

Sponzor:
GIP "ZIDAR" - Loznica

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

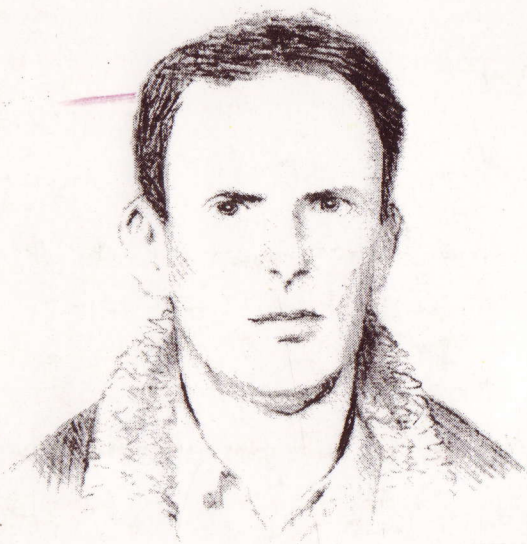
886.1-1

ISLJAMI, Hamid

Pisma iz Gore / Hamid Isljami. - Dragaš : Dom kulture
Opštine Gora, 1996 (Novi Beograd : Goragraf). - 57 str. ; 21
cm. - (Biblioteka Gorocvet)

Tiraž 300. - O autoru: str. 57

ID=50386188

„...Uistinu toliko ima lirske mistike u njegovim stihovima, posebno onim koji fragmentarno naginju deskripciji, da čitaocu ne preostaje ništa drugo nego da prihvati takvu literarnu zamku, uhvati se i ponovo vrati pesmi ili stihovima koje je već pročitao. Poistovećivanje ljudskog bića, posebno žene, sa životinjama, na primer, otkriva tempo i način života pesnika i stavlja na otvoreni pijedastal svu njegovu ljubav prema svetu u kojem živi...“

Nedeljko Terzić